

KANCELARIA ADWOKACKA

ADWOKAT MAREK MUSIELAK

Katowice, dnia 1.10.2019r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny

w Gliwicach

za pośrednictwem

Dyrektora Izby Administracji Skarbowej

w Katowicach

ul. Rejtana 9

41-200 Częstochowa

Skarżący: LUXONA sp. z o.o. repr. przez adwokata Marka Musielaka

Organ podatkowy: Naczelnik Śląskiego Urzędu Celno - Skarbowego w
Sosnowcu

sygn. akt 2401-IOD4_.4103.18.2019.37/20

UNP: 2401-19-174457

SKARGA

na decyzję Dyrektora Izby Administracji Skarbowej w Katowicach z dnia 29 sierpnia
2019r.

w przedmiocie określenia zobowiązania z tytułu podatku od towarów i usług za III
kwartał 2014

Na podstawie art. 220 § 1 i 223 § 1 i § 2 pkt 1 ustawy z 29 sierpnia 1997 r. -
Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r., poz. 749 z późn. zm.) w zw. z art. 31 ust. 1 ww.
ustawy o kontroli skarbowej, zaskarżam w/w decyzję w całości i zarzucam jej obrazę
przepisu prawa a to:

– **art. 122, art. 180 § 1, art. 187 § 1 oraz art. 191 Ordynacji podatkowej**

poprzez niepodjęcie wszelkich możliwych działań w celu pełnego wyjaśnienia sprawy, a przez to niedostateczne zgromadzenie materiału dowodowego wskutek zaniechania podjęcia wszelkich niezbędnych działań w celu wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy poprzez ustalenia czy podmiot International Leader LLC prowadzi działalność gospodarczą poza Stanami Zjednoczonymi, gdyż wskutek tego zaniechania organ podatkowy uznał, iż podmiot ten jest jedynie symulującym zlecenie, a co za tym idzie skarżąca nie miała prawa zastosować stawki 0 podatku VAT,

- **art 193 § 1 Ordynacji podatkowej**, polegającym na wadliwym przyjęciu, iż księgi podatkowe prowadzone są wadliwie podczas gdy zebrany w sprawie materiał dowodowy, w tym między innymi w postaci korespondencji, zestawień faktur VAT, CMR itp. winien prowadzić do wniosku przeciwnego,
- **art. 193 par. 6 Ordynacji podatkowej** poprzez brak wprowadzenia protokołu badania ksiąg i zarzutów do tegoż protokołu w poczet materiału dowodowego w niniejszej sprawie, co winno dyskwalifikować postępowanie organu podatkowego w całości.
- **art. 274 c Ordynacji podatkowej** poprzez brak jego zastosowania nie wystąpienie o dokumentację wskazaną w tym przepisie do kontrahenta skarżącej

- **art. 274 Ordynacji podatkowej** poprzez brak jego zastosowania celem korekty deklaracji
- **obrazę przepisów postępowania – art. 77 k.p.a. poprzez nierozważenie całości materiału dowodowego**, a to:
 - niewystarczającego ustalenia zasad działania spółki International Leader i obowiązującego prawa w Delaware w Stanach Zjednoczonych, co z kolei spowodowało wyprowadzenie błędnych wniosków co do prawidłowości ustaleń rozliczeń pomiędzy Luxona sp. z o.o. a tą amerykańską spółką,
- **obrazę przepisów postępowania, a to art. 75 k.p.a.** - poprzez nieposzukiwanie dalszych dowodów, podczas gdy okoliczności sprawy tego wymagały i porzestanie na niepełnym materiale dowodowym spowodowało organ do utrzymania niesłusznej w swej treści decyzji organu I instancji,
- **obrazę przepisów postępowania a to art. 7, 77 i 80 k.p.a.** poprzez błędne uznanie, iż usługi pośrednictwa skarżącej nie były świadczone dla podmiotu nieposiadającego siedziby na terenie Unii Europejskiej, podczas gdy z dokumentów uzyskanych przez organ podatkowy na skutek pomocy prawnej w Stanach Zjednoczonych Ameryki wynika, iż podmiot na rzecz którego świadczone były usługi posiada siedzibę w Stanach Zjednoczonych w Delaware, a fakt braku rozliczania się na tym terenie nie świadczy o braku prowadzenia faktycznej działalności gospodarczej,

- **obrazę przepisów postępowania a to art. 35 § 1,2,3 kodeksu postępowania administracyjnego w zw. z art. 284b § 1 i 2 i art. 283 § 2 pkt. 6 Ordynacji Podatkowej** poprzez prowadzenie postępowania wbrew obowiązkowi wynikającym z tych przepisów, także w zakresie kontroli i braku upoważnienia

Wobec powyższego wnoszę o:

- uchylenie zaskarżonej decyzji i poprzedzającej ją decyzji Naczelnika Śląskiego Urzędu Celno – Skarbowego w Częstochowie celem ponownego rozpoznania sprawy.

UZASADNIENIE

Naczelnik Śląskiego Urzędu Celno - Skarbowego w Częstochowie wydał decyzję w przedmiocie ustalenia zobowiązania z tytułu podatku od towarów i usług za III kwartał 2014r. ustalając je w wysokości 806 zł. Od powyższej decyzji skarżąca złożyła odwołania, które zostało oddalone przez Dyrektora Izby Administracji Skarbowej w Katowicach. W uzasadnieniu tejże decyzji powtórzono praktycznie uzasadnienie organu I instancji.

Organ podatkowy a za nim organ II instancji przeprowadzając przedmiotowe postępowanie ograniczył swoje działania do stwierdzenia nierzetelności ksiąg

podatkowych skarżącej, wiążąc to z domniemanym brakiem świadczenia usług na rzecz amerykańskiego podmiotu International Leader LLC podczas gdy organ podatkowy winien był zebrać szczegółowo materiał dowodowy i poddać go drobiazgowej analizie, czego zdaniem skarżącej w niniejszej sprawie nie uczynił.

Z treści art. 120 Ordynacji podatkowej (dalej o.p.) wynika, iż organy podatkowe działają na podstawie przepisów prawa oraz treści art. 121 o.p., tj.: postępowanie podatkowe powinno być prowadzone w sposób budzący zaufanie do organów podatkowych. Organy podatkowe w postępowaniu podatkowym obowiązane są udzielać niezbędnych informacji i wyjaśnień o przepisach prawa podatkowego pozostających w związku z przedmiotem tego postępowania.

W pierwszej kolejności należy wskazać, iż organ podatkowy jedynie pobieżnie i w sposób wyrywkowy, a wręcz niedokładny dokonał analizy sytuacji faktycznej świadczenia usług przez skarżącą na rzecz podmiotu International Leader LLC, a co za tym idzie organ nie mógł ocenić rzetelności prowadzenia ksiąg rachunkowych przez skarżącą, co z kolei doprowadziło do sytuacji, w której przedmiotowa decyzja jest z pewnością przedwczesna.

Podmiot International Leader LLC co nie podlega dyskusji, był podmiotem, na rzecz którego skarżąca świadczyła usługi. Nie powinien podlegać również dyskusji fakt, iż podmiot ten ma siedzibę w Stanach Zjednoczonych w Delaware. Z ustaleń organu podatkowego wynika jedynie, iż podmiot ten nie rozliczał się w kraju swojej siedziby.

Organ II instancji mając 2 lata na poczynienie konkretnych i rzetelnych ustaleń w tym zakresie poprzestał jedynie na ustaleniu faktu, iż podmiot ten nie działa na terenie Stanów Zjednoczonych. Zdaniem organu podatkowego to dyskwalifikuje go jako podmiot gospodarczy, który miał jedynie pozorować działalność w zakresie współpracy ze skarżącą, a sam nie prowadził działalności gospodarczej. Powyższe jest o tyle zaskakujące, że organ podatkowy wychodzi z założenia, że jeśli podmiot nie prowadzi działalności w kraju swojej siedziby nie prowadził jej wcale i jest jedynie pozorantem. Dodatkowo dla organu podatkowego fakt posiadania rachunku bankowego w Polsce przez amerykański podmiot gospodarczy również budzi wątpliwości co do prawidłowości działań właściciela rachunku. Fakt posiadania rachunków bankowych w polskich bankach przez International Leader LLC, nie jest jednoznaczny z miejscem wykonywania działalności, skoro nie wiemy, czy firma ta nie posiadała również rachunków bankowych w innych krajach, a żadna z zebranych informacji w toku postępowania tego nie wyklucza. Nadto nie sposób ustalać miejsca wykonywania działalności czy faktu działania w granicach prawa na podstawie miejsca posiadania rachunku bankowego, gdyż doświadczenie życiowe wskazuje na to, iż firmy prowadzące działalność gospodarczą w różnych krajach posiadają w każdym z nich rachunki bankowe celem korzystniejszej obsługi finansowej swoich transakcji w danym miejscu, co wydaje się oczywiste z wielu względów gospodarczych i logistycznych. Brak informacji o działalności spółki International Leader LLC oraz brak złożenia zeznań

rocznych są zgodne z prawem amerykańskim, gdyż jeżeli nie jest prowadzona fizycznie działalność w Delaware, spółka nie ma obowiązku podawania żadnych informacji, ani składania zeznań podatkowych. Powyższe jednak w żaden sposób nie neguje, iż spółka ta prowadziła działalność w innym miejscu poza Delaware, a z pewnością nie musi to automatycznie oznaczać, iż działała na terenie Polski, co uniemożliwiłoby zastosowanie przez skarżącą 0% stawki podatku VAT przy rozliczaniu przedmiotowego kontraktu.

Zauważyć wypada, iż organ II instancji usiłuje przerzucić na podatnika obowiązek poczynienie ustaleń w zakresie prawidłowości działalności podmiotu, na którego spółka Luxona nie ma żadnego wpływu. Podatnik na etapie zawiązywania współpracy a także w jej trakcie zweryfikował swojego kontrahenta, uzyskał wszystkie wymagane prawem dokumenty, aby dokonywać usług na rzecz tego podmiotu. W chwili obecnej to jedynie organy podatkowe mają możliwość dokonania szerszych niż dotychczas ustaleń.

Zgodnie z art. 122 Ordynacji podatkowej, w toku postępowania organy podatkowe podejmują wszelkie niezbędne działania w celu dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz załatwienia sprawy w postępowaniu podatkowym. Przywołany przepis wyraża zasadę prawdy obiektywnej, nakładając na organy podatkowe obowiązek kierowania się kryterium wnikliwości w prowadzonym postępowaniu. Ustalenie stanu faktycznego, które respektuje ową zasadę, jest niezbędnym

warunkiem pozwalającym na prawidłowe zastosowanie przepisów prawa materialnego. Jedną z gwarancji zapewnienia realizacji wyżej wskazanej zasady jest prawo strony do żądania przeprowadzenia dowodu. Należy jednakże zwrócić uwagę na fakt, iż organ podatkowy w toku prowadzonego postępowania podatkowego dysponuje nadmierną swobodą przy decydowaniu o dopuszczeniu dowodu. Zgodnie z art. 188 Ordynacji podatkowej, żądanie strony dotyczące przeprowadzenia dowodu należy uwzględnić, jeżeli przedmiotem dowodu są okoliczności mające znaczenie dla sprawy, chyba że okoliczności te stwierdzone są wystarczająco innym dowodem. Ustawowy zapis, że dowodu zgłoszonego przez stronę można nie dopuścić, jeżeli okoliczności będące przedmiotem wniosku są stwierdzone innym dowodem, stawia podatnika na z góry straconej pozycji. Wystarczy bowiem istnienie jednego dowodu na daną okoliczność, a określenie "wystarczająco" może sprzyjać daleko idącej dowolności organów podatkowych przy dopuszczaniu środków dowodowych. Powyższym problem został dostrzeżony również w orzecznictwie sądów administracyjnych. Zgodnie z wyrokiem NSA z dnia 4 stycznia 2002 r.: „Jeżeli strona zgłasza dowód, to w świetle art. 188 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa organ podatkowy może nie uwzględnić wniosku, gdy żądanie dotyczy tezy dowodowej już stwierdzonej na korzyść strony; jeżeli jednak strona wskazuje dowód, który ma znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, przy czym jest zgłoszony na tezę dowodową odmienną, taki dowód powinien być dopuszczony”. Przywołane stanowisko sądu jest niezwykle istotne dla podatników.

Rozwiewa ono bowiem wątpliwości, dotyczące zakresu swobody organów podatkowych w toku zbierania dowodów. Również w doktrynie podkreśla się, że zaniechanie przez organ administracji podjęcia czynności procesowych zmierzających do zebrania materiału dowodowego, zwłaszcza gdy strona powołuje się na zasadzie art. 188 Ordynacji podatkowej na ważne dla niej okoliczności, stanowi uchybienie przepisom postępowania podatkowego, oznaczające wadliwość decyzji.

W niniejszej sprawie skarżąca zaproponowała szereg dowodów celem wykazania realności i prawidłowości w zakresie współpracy z podmiotem amerykańskim w postaci m.in. korespondencji, zestawień faktur VAT, CMR, WZ itp. które nie zostały uwzględnione w protokole kontroli, a który to fakt został podniesiony przez skarżącą w zarzutach do protokołu kontroli. Organ podatkowy jednak całkowicie przemilczał te okoliczności w zaskarżonej decyzji.

Jak wynika z powyższego organy podatkowe zobligowane są do zbierania dowodów we własnym zakresie jak i na wniosek stron, co więcej w w/w stanowisku prawnym podniesiono, iż te czynności nie pozwalają na swobodę organu w tym zakresie. Powyższe wskazuje na wysokiego rodzaju niekonsekwencję organu podatkowego, który z jednej strony przyjmuje przedmiotowe dokumenty, po to, aby następnie nie wspomnieć o nich nawet słowem w decyzji.

„W trakcie postępowania administracyjnego (celnego, podatkowego) obowiązkiem organów jest ustalenie stanu faktycznego zgodnie z wynikającą z

przepisów prawa ogólną zasadą prawdy materialnej.” - Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego siedziba w Rzeszowie z dnia 4 lipca 2019 r. I SA/Rz 312/19. Podobnie wypowiedział się Naczelny Sąd Administracyjny w orzeczeniu z dnia 28 lutego 2019r. II FSK 3204/18 „To do organu podatkowego należy wyjaśnienie wszystkich okoliczności niezbędnych dla rozstrzygnięcia sprawy. To organ określa, jakie fakty powinny być ustalone i za pomocą jakich dowodów, on też przeprowadza te dowody. Obowiązany jest przy tym przeprowadzić wszelkie możliwe dowody, a następnie wszystkie je rozpatrzyć. Ustawodawca przyjął otwarty system środków dowodowych i zasadę równej ich mocy, nie wprowadzając ograniczenia dowodów, którym należy przyznać pierwszeństwo w zakresie wykazania określonych faktów. Zakres postępowania dowodowego wyznacza treść hipotezy normy prawnej, która w danej sprawie ma zastosowanie.”

Odnosnie współpracy skarżącej z International Leader LLC wskazać wypada, iż Dagmara Wesółowska nie jest uprawniona do kontroli wszystkich dokumentów International Leader LLC z uwagi na tajemnicę handlową, jednak tożsamość ADRIANI CIRO oraz umocowanie do zakupu udziałów w Luxona sp. z o.o w imieniu International Leader została zweryfikowana przez notariusza w jej obecności, co należy uznać, za wystarczająco wiarygodne, skoro notariusz dopuścił obie strony do zawarcia przedmiotowych aktów notarialnych. Skarżąca nie ma wątpliwości, iż gdyby powstały jakiegokolwiek problemy w tym zakresie notariusz nie dopuściłby do zawarcia aktów

notarialnych. Co więcej twierdzenie organu II instancji, iż z treści podpisanego przed notariuszem dokumentem wynika, iż notariusz stwierdza jedynie złożenia podpisów a nie treść dokumentu ma niweczyć ten zarzut jest całkowicie bezpodstawne i wskazuje, iż organ podatkowy nie zdaje sobie sprawy z powagi okoliczności związanych ze złożeniem podpisów na jakimkolwiek dokumencie w biurze notarialnym. Skarżący zgadza się z organem, iż w tej sytuacji notariusz w żaden sposób nie wpływał, ani nie sprawdzał dokumentu podpisanego przez strony, ale jego **wyłącznym i kluczowym zadaniem było sprawdzenie tożsamości obu stron i potwierdzenie, że osoby o konkretnej, stwierdzonej na podstawie dokumentów, tożsamości złożyły podpisy pod dokumentem.** Taka czynność nie doszłaby do skutku, gdyby jedna ze stawających w owym dniu stron nie była tą osobą, za którą się podawała i której dane nie wynikały z przedłożonych dokumentów.

Zeznania osób przesłuchanych we Włoszech, a w szczególności Adriano Ciro nie powinny zostać uznane za wiarygodne, skoro Dagmara Wesołowska przedstawiła inną wersję zdarzeń związaną z kontaktem z tymi osobami w tym z Adriano Ciro, a jego tożsamość była weryfikowana przez notariusza, co potwierdza wersję przedstawioną przez Dagmarę Wesołowską, podczas gdy z treści zeznań Adriano Ciro nie wynika, aby wskazywał, że był u notariusza Violetty Dolaty w Poznaniu. Wobec takiego stanu rzeczy nie sposób obarczać skarżącej odpowiedzialnością za taki stan, że ówczesny przedstawiciel jej kontrahenta w chwili obecnej zeznaje nieprawdę, a być może z siebie

znanych przyczyn prawdę tę ukrywa.

Całkowicie niezrozumiałe dla skarżącej jest twierdzenie organu podatkowego, iż pozorność transakcji ma udowadniać fakt, iż Dagmara Wesołowska nie posiadała wiedzy na temat faktycznej działalności spółki International Leader LLC ani osób ją reprezentujących, czy dla niej pracujących. Skarżąca wskazuje, iż w relacjach biznesowych nie spotkała się z praktyką by zawierając jakąkolwiek umowę, zasadnym było żądanie od kontrahenta dokumentów bądź informacji o jego działalności wykraczającej poza przedmiotową umowę tj. o pracownikach czy innym rodzaju prowadzonej działalności lub tym bardziej innych kontrahentach.

Luxona sp. o.o. nie świadczyła usług na rzecz podmiotów polskich i żaden argument organu podatkowego nie podważył tego. Podmioty Petro Com i Pol Petrol o których rozpisuje się organ podatkowy, całkowicie zbędnie zdaniem skarżącej, nie były stroną kontraktu, a co za tym idzie obarczanie skarżącej działaniami podmiotów trzecich jest całkowicie bezzasadne. Poza tym badany przez organ podatkowy okres to zaledwie pierwsze miesiące funkcjonowania spółki Luxona, a co za tym idzie, gdyby nie zaistniałe zdarzenia w postaci kontroli itp. spółka miałaby możliwości podpisania wielu kontraktów dotyczący obsługi podmiotów zarówno krajowych jak i kolejnych zagranicznych. Zbyt krótki okres czasu od powstania spółki uniemożliwił rozwój firmy i pozyskanie nowych klientów.

Podsumowując nie sposób oprzeć się wrażeniu, iż organ podatkowy, nie mając

możliwości na podstawie dowodów zakwestionowania prawidłowości transakcji i rozliczeń skarżącej oparł się jedynie na domniemaniach i nieprawidłowych wnioskach, które popierały założony przez organ podatkowy scenariusz. W konkluzji należy wskazać, iż organ kontroli skarbowej nie uzyskał żadnego dowodu, który negowałby fakt, iż Luxona sp. z o.o. świadczyła usługi pośrednictwa finansowego na rzecz zagranicznego podmiotu. Usługi, które były świadczone przez Luxona Sp. z o.o. wynikające z fv 1/08/2014 i 1/09/2014 były świadczone na rzecz podatnika spoza kraju i jako takie nie podlegały opodatkowaniu w Polsce zgodnie z art. 28b ustawy o podatku od towarów i usług, który wskazuje, iż miejscem świadczenia usług jest miejsce siedziby usługobiorcy. W toku dwuinstancyjnego postępowania organy, wbrew swoim twierdzeniom, nie udowodniły, iż usługi wykonywane przez Luxona sp. z o.o. były wykonywane na rzecz polskiego podmiotu.

W tym miejscu powołać się należy na orzeczenie Naczelnego Sądu Administracyjnego z 6 czerwca 2014r. sygn. I FSK 718/13 choć wydane w innym stanie faktycznym, ale konkluzja doskonale pasuje do stanu faktycznego w niniejszej sprawie. "Art. 217 Konstytucji RP wprowadza tak zwaną zasadę wyłączności ustawowej w zakresie podatków, ale również zasadę określoności. Każdy element opodatkowania może wynikać wyłącznie z przesłanek ustawowych. Zatem przyczyną pozbawienia podatnika prawa do zastosowania stawki 0 % do dostaw wewnątrzspółnotowych nie może być jedynie przeświadczenie o oszukańczym charakterze transakcji."

Kwestia zwrotu nadpłaconego podatku VAT w styczniu 2016 roku w kwocie 61.000 zł. na którą wskazywał obecny Prezes Zarządu Luxona sp. z o.o. została wskazana na poparcie stanowiska skarżącej w zakresie prawidłowości rozliczeń z fiskusem, podczas gdy wydający decyzję w sposób wyjątkowo nieudolny odrzucił ten argument tłumacząc zwrotem tejże kwoty za okres którego nie dotyczyła kontrola, a jedynie za III kwartał 2015 roku. Krzysztof Węgrzyn wskazał, że kwota ta jest przenoszona od początku działalności aż do końca III kwartału 2015 roku. Kwota, która była ujęta w deklaracji za III kwartał 2014 roku to 34.052 zł. i do tej kwoty doliczane były nadpłaty w podatku VAT za każdy kolejny kwartał, reasumując w wypłaconej kwocie 61.000 zł była ujęta kwota za III kwartał 2014 rok. W związku z tym na podstawie Ordynacji podatkowej Art. 75 § 1, organ podatkowy powinien odliczyć zobowiązanie lub wstrzymać zwrot nadpłaty do czasu zakończenia kontroli. Art. 75 § 5 Jeżeli zwrotu nadpłaty w trybie, o którym mowa w § 4, dokonano nienależnie lub w wysokości wyższej od należnej, w zakresie nadpłaty będącej przedmiotem wniosku nie wszczyna się postępowania w sprawach o przestępstwa i wykroczenia skarbowe. Wspomniany Art. 4 Jeżeli prawidłowość skorygowanego zeznania (deklaracji) nie budzi wątpliwości, organ podatkowy zwraca nadpłatę bez wydawania decyzji stwierdzającej nadpłatę. W takim przypadku korekta wywołuje skutki prawne. W związku z Art. 76 § 1 Nadpłaty wraz z ich oprocentowaniem podlegają zaliczeniu z urzędu na poczet zaległości podatkowych wraz z odsetkami za zwłokę, odsetek za zwłokę od

nieuregulowanych w terminie zaliczek na podatek, kosztów upomnienia oraz bieżących zobowiązań podatkowych, a w razie ich braku podlegają zwrotowi z urzędu, chyba że podatnik złoży wniosek o zaliczenie nadpłaty w całości lub w części na poczet przyszłych zobowiązań podatkowych.

Odnosnie kolejnego zarzutu związanego ze sposobem postępowania organów podatkowych wskazuję, iż z akt sprawy wynika data rozpoczęcia kontroli w dniu 16 października 2014 r. natomiast data dołączenia nowych dowodów to 5 grudnia 2016 r. organom podatkowym zajęły te ustalenia dwa lata, co jest niezgodne z Art. 35 kodeksu postępowania administracyjnego, natomiast kontrolujący naruszyli art. 284b par. 1,2 w zw. z art. 283 par. 2 pkt. 6 Ordynacji podatkowej. (brak na upoważnieniu daty zakończenia kontroli). Nawet przy uznaniu faktu zawieszenia kontroli w dniu 3 czerwca 2015 r do dnia 23 maja 2016 r. należy uznać czas trwania kontroli 7 miesięcy przed zawieszeniem i 6 miesięcy po wznowieniu kontroli do czasu dołączenia dowodów przekazanych przez Prokuraturę Regionalną w Katowicach, czyli łącznie 1 rok i 1 miesiąc dalej należy dodać kolejne 4 miesiące do czasu wydania decyzji to oznacza, czas przeprowadzenia kontroli to okres 1 roku i 5 miesięcy. Organ kontroli skarbowej swoją decyzję za III kwartał 2014 r. oparł na dowodach zgromadzonych w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym przez Prokuraturę Regionalną w Katowicach. Wcześniej sprawę tą prowadziła Prokuratura Okręgowa w Katowicach, która zleciła przeprowadzenie tej kontroli w Spółce dnia 16 października 2014 r. na

podstawie zarządzenia Prokuratora z dnia 22 listopad 2016 r w związku z złożonym wnioskiem przez Dyrektora UKS w Katowicach z 4 października 2016 r. Były to dowody w postaci protokołów przesłuchań trzech osób pochodzenia włoskiego. Kolejne dowody również dołączono postanowieniem z dnia 05 grudnia 2016 r i były to rejestry zakupu i sprzedaży za III kwartał 2014 r, faktury wystawione przez spółkę na rzecz kontrahenta, umowa współpracy z kontrahentem, odpowiedź na wniosek Dyrektora UKS otrzymaną od amerykańskiej administracji skarbowej, wyciągi bankowe z Idea Banku, mBank, Pekao za okres III kwartału, oraz protokół przesłuchania strony Dagmary Wesołowskiej z dnia 18 lipca 2016. W wyniku w/w ustaleń trudno jest zrozumieć, na czym polegała kontrola od 16 październik 2014 do 5 grudnia 2016 roku, skoro dopiero w ten dzień załączono rejestry zakupu i sprzedaży, faktury, umowę itp. Należy zauważyć, że badanie ksiąg i innych dokumentów rozpoczęto 28 listopad 2014 na podstawie udostępnionej zarządzeniem z dnia 4 listopad 2014 roku Sygn. Akt VI Ds. 81/13 z Prokuratury Okręgowej w Katowicach oraz przekazanych przez spółkę dokumentach w styczniu 2015 roku. W wyniku zebranego materiału wskazano w Protokole, że zadeklarowane w deklaracjach VAT-7K kwoty podatków są zgodne z podsumowaniem rejestrów sprzedaży i zakupów za III kwartał 2014. Wynik ten został zmieniony, gdy dnia 5 grudnia 2016 r załączono inne dowody w tym protokoły przesłuchania Włochów i rejestrów zakupu i sprzedaży za §III kwartał i zakończono 8 grudnia 2016 roku. Sprzeczność występuje między protokołem z badania ksiąg i dowodami załączonymi, a

informacjami o dowodach wskazanych w decyzji II instancji.

Dodatkowo skarżąca wskazuje, iż mimo braku prawomocnej decyzji w niniejszej sprawie, Dagmarze Wesołowskiej ówczesnemu prezesowi zarządu spółki Luxona, Naczelnik Śląskiego Urzędu Celno Skarbowego w Katowicach postawił w dniu 28 marca 2019r. zarzut z art. 56 § 2 kks w zb. z art. 61 § 1 kks w zb. z art. 62 § 2 kks w zw. z art. 6 § 2 k.k.s przy zastosowania art. 7§ 1 k.k.s. dotyczący domniemanego podania nieprawdy w deklaracji VAT-7 za III kwartał 2014r. złożonej do Urzędu Skarbowego w Tarnowskich Górach poprzez niewykazanie wysokości podatku należnego VAT w kwocie 34.858 zł z tytułu dostawy usług na terytorium kraju, opodatkowanych stawką podatku VAT 23%, w związku z wystawieniem w miesiącach sierpień i wrzesień 2014r. nierzetelnych, niedokumentujących rzeczywistych transakcji gospodarczych faktur o nr 1/08/2014 z dnia 1.08.2014r. i nr 1/09/2014 z dnia 1.09.2014r. dotyczących transakcji z tytułu prowizji za realizację umowy o współpracy na rzecz podmiotu zagranicznego, International Leader LLC, a poprzez zaewidencjonowanie w rejestrach sprzedaży nierzetelnych faktur VAT w miesiącach sierpień i wrzesień 2014r. , rejestry te prowadzone były nierzetelnie, czym narażono na uszczuplenie podatek od towarów i usług w w kwocie 34.858 zł.

Celem takiego zachowania organu podatkowego, jak się wydaje, jest wyłącznie

uniknięcia przedawnienia karalności domniemanego czynu, gdyż z pewnością organ nie dysponował wystarczającymi dowodami do zakończenia rozpoznania odwołania strony, a co dopiero do postawienia Dagmarze Wesołowskiej zarzutów.

Mając na uwadze wszystkie powyższe kwestie nie sposób dojść do przekonania, iż decyzja jest słuszna, czy znajduje potwierdzenie w zebranych w sprawie materiale dowodowym, a co za tym idzie niniejsza skarga stała się w pełni zasadna.

Załącznik:

- odpis skargi